

Postanowienie Sądu z dnia 26 stycznia 2015 r. – Dosen/OHIM – Gramm (Nano-Pad)**(Sprawa T-396/13) ⁽¹⁾****(Wspólnotowy znak towarowy — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku — Umorzenie postępowania)**

(2015/C 096/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Franko Dosen (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Losert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo A. Pohlmann, następnie M. Fischer, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również: Thomas Gramm (Wesel, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 13 maja 2013 r. (sprawa R 1981/2011-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Thomasem Grammem a Frankiem Dosenem.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez stronę pozwaną.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 27 stycznia 2015 r. – UNIC/Komisja**(Sprawa T-338/14) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólne działania na rzecz wspomagania trwałego rozwoju na płaszczyźnie gospodarczej, społecznej i środowiska w państwach rozwijających się — Ogólne preferencje taryfowe przyznane na rzecz skóry przetworzonej i częściowo przetworzonej pochodzącej z Indii, Pakistanu i Etiopii — Oddalenie wniosku o tymczasowe wstrzymanie przyznawania ogólnych preferencji — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)**

(2015/C 096/26)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Unione nazionale industria conciaria (UNIC) (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Fratini i M. Bottino)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. De Meester i D. Recchia, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności pisma Komisji z dnia 19 marca 2014 r., skierowanego do skarżącej i oddalającego jej wniosek o wszczęcie postępowania w przedmiocie tymczasowego wstrzymania ogólnych preferencyjnych systemów taryfowych przyznanych na rzecz Republiki Indii, Islamskiej Republiki Pakistanu i Federalnej Demokratycznej Republiki Etiopii w odniesieniu do nieprzetworzonych i częściowo przetworzonych wyrobów skórzanych.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Postępowanie w przedmiocie złożonego przez Republikę Włoską wniosku o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) *Unione nazionale industria conciaria (UNIC)* pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 212 z 7.7.2014.

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2014 r. – Deutsche Telekom/Komisja**(Sprawa T-827/14)**

(2015/C 096/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Telekom AG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: K. Apel i D. Schroeder, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2014) 7465 final z dnia 15 października 2014 r. w sprawie AT.39523 – Slovak Telekom, sprostowanej decyzją Komisji C(2014) 10119 final z dnia 16 grudnia 2014r., w całości lub w części dotyczącej skarżącej;
- posiłkowo – uchylenie lub obniżenie grzywien nałożonych na skarżącą;
- obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 5 zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: oczywisty błąd w ocenie stanu faktycznego oraz błędy prawne i naruszenie prawa skarżącej do wysłuchania przy ustalaniu zachowania stanowiącego naruszenie.
 - Skarżąca podnosi, że Komisja nie ustaliła prawidłowo jednej odmowy dostawy, gdyż nie zbadała niezbędności rozpatrywanych usług na rynku hurtowym.
 - Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja naruszyła jej prawo do wysłuchania w odniesieniu do stanu faktycznego i metod, za pomocą których ustaliła nożyce cenowe dla zainteresowanego przedsiębiorstwa.
 - Poza tym Komisja zastosowała błędną metodę przy ustalaniu nożyc cenowych oraz błędnie obliczyła długotrwałe średnie koszty krańcowe.
2. Zarzut drugi: oczywiste błędy w ocenie stanu faktycznego oraz naruszenie prawa przy ustalaniu czasu trwania naruszenia.
 - Skarżąca podnosi w tym miejscu, że Komisja nie powinna była przyjmować za początek naruszenia opublikowania oferty standardowej, a w każdym razie nie powinna była uwzględnić roku 2005 w okresie naruszenia.